

2023-10-10

Per e-post till

ju.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia till

Ju.L1@regeringskansliet.se

Nya regler om hållbarhetsredovisning (SOU 2023:35)

Bankföreningen har inbjudits att lämna synpunkter på betänkandet Nya regler om hållbarhetsredovisning (SOU 2023:35) och vill med anledning av det framföra följande.

Utgångspunkterna för genomförandet av direktivet

Bankföreningen välkomnar inriktningen att de nationella bestämmelser som genomför EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering nära bör ansluta till direktivets utformning och ordalydelse.

Införandet av hållbarhetsredovisning enligt EU-direktivet kommer att medföra avsevärt större transparens om de konsekvenser, risker och möjligheter som är förknippade med ett företags verksamhet i hållbarhetsavseende. Inte minst gäller detta till följd av de omfattande europeiska rapporteringsstandarder som antas med stöd av direktivet. Det finns ett starkt intresse av att hållbarhetsinformationen blir jämförbar och att de förändringar som den nya rapporteringen innebär kan genomföras så effektivt som möjligt hos företagen. Utrymmet för nationella tillägg är därför mycket begränsat.

Konsekvenser för banker samt små och medelstora företag

När det gäller direktivets konsekvenser för finansiella företag anges i betänkandet att banker inte sällan torde ha mindre att hållbarhetsrapportera om sin verksamhet än många andra företag, till exempel i fråga om klimatrelaterad information.

Det bör framhållas att direktivet kräver att även finansiella företag ska rapportera om väsentliga konsekvenser, risker och möjligheter inte bara i förhållande till den egna verksamheten utan även avseende värdekedjan. Det innebär att hållbarhetsrapporteringen riskerar att bli mycket komplex och kostnadskrävande även för banker, särskilt efter utgången av den övergångsperiod om tre år under vilken direktivet medger en förenklad värdekedjerapportering. Det pågår arbete inom EFRAG som syftar till att tydliggöra hur rapportering avseende värdekedjan kan

göras ändamålsenlig för finansiella företag. Vägledning och rimligt utformade krav i detta avseende är av stor vikt för att banker effektivt ska kunna stötta sina kunders omställning i hållbar riktning.

När det gäller direktivets konsekvenser för små och medelstora företag anges i betänkandet att de mindre företagen kan förväntas bli särskilt belastade av den administrativa börda som det nya rapporteringskravet innebär. Det poängteras att kraven på värdekedjerapportering sannolikt innebär att nedsipprings effekter kommer att uppstå även för sådana små och medelstora företag samt mikroföretag som inte omfattas av direktivets tillämpningsområde. Bankföreningen delar utredningens bedömning men anser att dessa effekter så långt som möjligt bör begränsas. Ändamålsenliga krav på rapportering om värdekedjan för finansiella företag är viktigt för att detta ska kunna uppnås.

Banker har många kunder som är privatpersoner eller tillhör kretsen små och medelstora företag samt mikroföretag. De europeiska rapporteringsstandarderna kan komma att innebära att banker behöver samla in information från kunder om till exempel kundernas energiförbrukning i småhus eller lantbruks effekter för klimatet eller biologisk mångfald. Inte minst i jordbrukssektorn riskerar sådana krav att medföra en betydande belastning för kunderna, särskilt med tanke på att utvecklade metoder för mätning och uppskattning av miljökonsekvenser i många fall saknas. Bankföreningen anser att det kan ifrågasättas att kunder hos bankerna som inte själva omfattas av EU-direktivet ska behöva stå för de kostnader som riskerar att uppstå till följd av nedsipprings effekter. Det bör därför övervägas hur statliga myndigheter kan vara behjälpliga med att tillhandahålla sådana data eller referensvärden som behövs eller kan vara användbara för att minimera den administrativa bördan särskilt för små och medelstora företag samt mikroföretag.

Närmare synpunkter på några av förslagen

Avsnitt 3.5.2 – Hållbarhetsrapportens innehåll

När det gäller hållbarhetsrapportens innehåll föreslås att den bland annat ska innehålla en beskrivning av de framsteg som bolaget har gjort för att uppnå sina tidsbundna mål som rör hållbarhetsfrågor (6 kap. 12 b § första punkten ÅRL). Bestämmelsen genomför delvis nya artikel 19a.2 som införts i EU:s redovisningsdirektiv.

Bankföreningen anser att bestämmelsen har en godtagbar utformning eftersom den nära ansluter till direktivets lydelse. Bestämmelsen bör dock rimligen även innebära att företag som inte gjort framsteg mot sina tidsbundna mål ska rapportera detta, vilket bör förtydligas i skältexten.

Avsnitt 3.5.5 – Dialog med arbetstagarrepresentanter

I betänkandet föreslås en bestämmelse (6 kap. 12 d § ÅRL) om skyldighet för företagets ledning att diskutera metoder för att skaffa och verifiera hållbarhetsinformation med arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda. Bestämmelsen är avsedd att genomföra nya artikel 19a.5 som införts i EU:s redovisningsdirektiv och som ställer krav på dialog med arbetstagarrepresentanter.

Bankföreningen anser att det kan ifrågasättas om det är ändamålsenligt att införa en särskild ordning för dialog med styrelsens arbetstagarrepresentanter i hållbarhetsfrågor. Det bör övervägas att i stället genomföra direktivet i denna del på ett sätt som närmare anknyter till vad som vanligen gäller i fråga om medbestämmande för arbetstagare genom samråd med arbetstagarorganisationer.

Avsnitt 3.10 – Granskning av hållbarhetsrapporten

Bankföreningen avstår i detta sammanhang från att yttra sig över den möjlighet som direktivet ger att tillåta granskning av så kallade oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster och som utredningen anser inte ska införas i svensk rätt.

I betänkandet föreslås en lagteknisk definition av begreppet bolagets revisor (1 kap. 12 c § ABL) för att skilja den revisor som valts för att granska bolagets årsredovisning från den revisor som granskar hållbarhetsrapporten, vilket är relevant om ett företag väljer att ha separata revisorer för dessa uppgifter. I författningskommentaren anges att samtliga revisorer normalt avses i de fall det i lagen talas om "revisor" eller "revisorn", men att det inte utesluter att det i några paragrafer kan följa av sammanhanget att det är bolagets revisor som avses. Bankföreningen tillstyrker att begrepps användningen tydliggörs. Det bör dock inte i vissa fall följa av sammanhanget vad som avses utan tydligt anges i respektive bestämmelse vilken revisor som avses.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg

Emil Boqvist